

...njega položaja, v katerem se pod Par
...njeno »demokracijo« nahajajo Slo
...vski Benečani. — (Po razgovoru
...našega dopisnika z beguncem Pre
...tanom Antonom).

(Nadaljevanje s 1. strani)

smrt obsojenih mladincev, ki so mirnostjo in v nasmešnem vzeli na znanje neizbežno usodo, ki so jo itak pričakovali in na katero so bili pripravljeni, ko so začeli odločno in brez kompromisno borbo proti fašizmu. Ostali obsojenec so odnesli 147 let težke ječe.

Drugodane, 6. septembra ob zori je v Bazovici na strelišču reko odjeknila salva iz pušk črnih streljanih, ki so padli na tla. Vredni so bili vsemu, kar so jih prejeli, ko so jih poslali v tabor. Vredni so bili vsemu, kar so jih prejeli, ko so jih poslali v tabor. Vredni so bili vsemu, kar so jih prejeli, ko so jih poslali v tabor.

Proces sam in vedenja Primorčev ter Tržačanov je dokazal vsemu svetu, da se pod pepelom skrivajo črna jezika nezadovoljstva, ki predstavljajo nevarnost za evropski mir. Pokazal je, da Trst in Primorje nista fašistična, marveč svobodoljubna in da so ti štirje padli junaki le prvi glasniki splošne borbe proti tlačiteljem delovnega in naprednega ljudstva.

Tržaški proces ni odmeval le po naših vaseh in trgih. Ni odjeknil samo v srcih slovenskega in hrvaškega naroda, katerega je bil tudi svinčen namenjen, temveč po celotni Evropi. Vsaj svetovni listi zlasti ruski, češki, francoski, ameriški, angleški so pisali o procesu, o strahotnem položaju narodnih manjšin pod fašističnim terorjem.

Kakor rečeno krvniki iz Rima so se preselili v Trst da bi strahovali naš svobodoljubni narod, ki se je sicer sprva instinktivno skrbel pred salvo nekakega samoočrambo, toda istosčasno je stisnil zobe in pešil, da bi ga strelji preplašili. Njegov je podalno borbo proti fašizmu, v svoja sroa je vzklikal imena štirih junakov, ki so ga odselej nepretrgoma vodili iz akcije v akcijo do splošnega orožnega upora.

Skozi dvajset let so Istrani, Tržačani, Slovenci Primorci, ti narodi delavcev in kmetov, po svoji naravi svobodoljubni, delovali in skrbeli, ki jim je tuje vasko zatiranje in izkoriščanje, tuje vasko telesno in duševno nasilje, vzdržali v nesekani borbi proti fašističnim teroristom. Ti narodi so se skozi dvajset let borili povzdi in v vsej sredstvi proti največjemu sovražniku človeštva.

Zato ni čuda, da se je naše ljudstvo tako oklenilo osvobodilne fronte, ki je klicala boj na življenje in smrt proti okupatorju in v njegovim pomočnem. Ni čuda, da je na tem v borbi in trpljenju preklenjenem terenu obrodilo seme, ki ga je sejala O.F., tako bogate sadove. Ni čuda, da je naše ljudstvo tako zgrabilo za orožje, čim je bil okoličan splošen orožben boj demokratičnih sil človeštva pod vodstvom anglo-ameriškega vojske in v lahoru omenjene Rdeče armade z bojnimi gesli: Smrt fašizmu! Svoboda narodu! Ni čuda, da naše ljudstvo ni nasledilo belim in plavim sinem in da ni omahovalo v najtežjih trenutkih. Končno ni čuda, da to ljudstvo ni položilo orožja dokler ni obželel fašizem, stari pod nogami partizanskih odredov, med katerimi so se junaki borili za sodelovanje narodov, za bratstvo italijanskega in slovenskega naroda, za boljše bodočnost in bratstvo med narodi sloh.

Ni čuda, da so vzdržali primorski narod oborožen spopad s fašisti, nacisti in drugo vaskojo svodjatjo, kljub najtežjim krvavim žrtvam, ker so se borili pod vodstvom rdeče zvezde za svobodo v najširšem pomenu besede, po kateri so hrepeli že 100 let.

V tej narodni osvobodilni borbi je zasvetilo tudi ime Bazovica, kraj morišča, ker jo je ena partizanska brigada zapelala na svoj prapor. In to je prav, ker v Bazovici je začel upor našega ljudstva in tu je postavljena črta prelomnica med stari in novim. Od tu je prihajala odvijajoča sila in jamstvo, da se bodo uresničile težnje našega naroda.

Danes, ko proslavljamo prve žrtve fašističnega terorja se moramo spomniti tudi splošnega upora našega ljudstva in svobodoljubnega boja, ki je pred dvajsetimi leti skrajni golih rok zadržal besen napad nacističnih podvaljencev in drugih njihovih podpornikov, razgalil tedanje državne oblasti, postavil na njihovo mesto ljudsko oblast, raztrgal vsako dejansko-pravno vez s fašističnim Italijo, izglasoval svoj kravni plebiscit in tako zaplaval v knjigo zgodovine svoj najvznejši — državni politični akt to je: »Zahteva po Titovu Jugoslavijo«.

Tako zavajajoče so ob tej priliki, da smo dolžni največje priznanje in najiskrenejše zahvalo vsem preživelim Jugoslovanskim in Italijanskim partizanom, ki so nam s svojo borbo med drugim omogočili tu do, DA SMO SE DANES TU ZERALI.

A vi padli borci, ki ste od Vladimirja Gortarja preko Bidova, Marušiča, Milosa in Valencija ter do poslednjega jugoslovanskega in italijanskega partizana, žrtvovali svoja življenja za našo osvoboditev in srečnejšo bodočnost, ste nas zadošili za vedno, da moramo duvati sadove za katere ste prešli svojo kri. Le bo čemo to zapoved izpolniti, ko bomo duvali Z VSEM ZAROM svojega sroa s vsemi telesnimi in duševnimi silami — omentiranimi s notranjo prepričanostjo in vdanostjo — Vase pridobitve, bo dosegla današnja proslava smiselno svoj smoter.

Da se pa tudi formalno oddolži Vam padli junaki in borec, Vas prosim, da počastimo njih spomin s enominutnim molkom — slava.

Sovjetsko ljudstvo se vrača k mirnemu delu

Priloge za izvedbo četrtne petletke za obnovo

Moskva, 6. Tass. — »Pravda« piše v uvodniku: »Sovjetsko ljudstvo je izrazilo svoje veselje ob priliki zmagovitega konca vojne, svojo hvaležnost junaki Rdeči armadi, s povečanjem na proizvodni fronti, Val zborovanj, ki je v zadnjih dneh šel preko dežele, se je vedno končal s tem, da so se zborovali obiligrati se povečati proizvodno. Znameniti jelekarski mojster Kuznikovih železarskih in jelekarskih podjetij, Zajkin, je izjavil: »Rastaliti moramo toliko kovine, kot ki rabi naše gospodarstvo. Hočemo producirati več tisoč ton železa, jekla in valjane kovine, več kot predvideva načrt za september. To bo pomagalo pri obnovi med vojno porušenih tovarn, elektrarn in rudnikov.« Podobne obveznosti je sprejel več tisoč delavcev in inženjerjev in so jih že pričeli izvajati. Tovarne proizvajajo že tkanine, stroje, nafto, premog in kovine v večjih količinah, kot je predvideno. Dežela je proslavila zmago nad Japonsko s tem, da je povečala svoje napore pri žetvi in pri oddaji žita državi, je prekoračila normo. Tako so samo 2. septembra številna okrožja voronskega področja, izročila 2-3 krat več žita državi, kot v teku preteklih 5 let.

Potem, ko je zmazalo nam vsim sovražniki v svetu, je sovjetsko ljudstvo obnovilo svoje ogromne sile k mirnemu, in konstruktivnemu delu, h kulturnemu delu in napredku. Sovjetsko ljudstvo želi, da bi njegova dežela postala še močnejša, še bolj napredna, kot je bila pred vojno. Sovjetsko ljudstvo se že z navdušenjem pripravlja na izvedbo četrtne Stalinove petletke za obnovo in razvoj narodnega gospodarstva in je pripravljeno povečati produkcijo, kot v dnevih velike osvobodilne vojne.

Blagoslov miru

»Izvestja« povečujejo uvodni članek mirnodobnim nalogam. Časopis piše: »Nad iztrpane narode se je razlil veliki blagoslov miru. Ta mir

Z vsemi silami na delu obnove

Uspešno delo Komisije za upravo narodne imovine

Zavod za kosto tuberkulozo v Valodolci je bil za okupatorja skoraj popolnoma uničen. Odnesejo so bili vsi stroji, porušena so bila poslopja in zavodna posredstva so bila zapuščena Po osvoboditvi Slovenščine Primorja in Istre je prevzela začasno upravo zavoda komisija za upravo narodne imovine pri PNOO-ju za Slovensko Primorje.

Do danes je komisija uspešno rekonstruirala poslopja, postavila stroje, in temeljito obnovila upravo, tako da zavod danes redno deluje. Poleg tega je KUNI obnovil tudi posest s svojimi vinogradi, hlevi, silosi, valilnicami, začrtili hlevi, bazenom za prašiče in svinjaki. Da

Požtvovalnost mladine na Pivki

Naša vas nosi še vedno vsepovsod sledove vojne vihrje, ki je prav v zadnjih mesecih vojne divjala tod z neugnanim silo, fašisti, hitlerjevci, domobranci, četniki. Val za valom se je pripodil po Pivki in divjal da, hje v eni drugi smeri. In vask od teh valov nam je zadal težke rane.

Mojšiki je le malo doma in še ti so povečini oni, ki so se pred kratki, kmali iz taborišč v Nemčiji. Ostali skupitjo kot dobrovoljci pri Narodni vojski ali so padli v boju za svobodo. Zdej, ko je vojna končala, nas čeka nova naloga, ki je prav tako važna in težka, kot je bila borba za svobodo: Obnova.

Naše aktivistike, sama mlada dekle, prežeta z energijo in polna navdušenja, se prav dobro zavedajo težav in važnosti te nove naloge in so zato organizirale preteklo nedeljo kulturni miting. »Treba je iti na delo s pesmijo na ustih, je bilo njihovo geslo.

Ni bilo ne rešeršja in ne vodstva. Bilo pa je mnogo navdušenja in vere v boljše bodočnost, ki je naša in ki bo takšna kot si jo bomo sami skovali.

Nikolaj Ostrovski

Kako se je kalilo jeklo

V tem aprilu burnega devetnajstega leta so smrtno preplašeni in zbegani meščani, ko so zjutraj menčali zaspale oči in odpirali okna svojih hiš, razburjeno spravevali asode, ki so se prebudili pred njimi:

— Avtonom Petrovič, kdo ima sedaj oblast v mestu? — Avtonom Petrovič, ki si je pravkar pripeljal hišice, se je plašno ozrl.

— Ne vem, Afanase Kirilovič, to noč so neki prišli. Bomo videli: Če ropajo žele, pomeni, da so petlurjovci; če so pa etovarišči, bomo v razgovoru s njimi kmalu spoznali. Vidite, zaradi tega ne morem dati nobene predstave o položaju, da ne bi zašel v kako neprijetnost, kajti vedeti morate, Gerasim Leončevič, moj asod se niti ni dobro zavedel, da je pograbil in odpiral Lenina, ko je nanj skočila trojica. Zdi se, da so bili iz petlurjovskega odreda. Čim so zagledali sliko,

mo si pridobili z zmago. Sele po odstranitvi žarišč agresije na zahodu in vzhodu lahko človeštvo svobodno diha. Mir, ki se je rodil z največjo zmago, kar jih pozna zgodovina, mora biti te zmage vred. Ze od prvih dni, ustanovitve Sovjetske vlade, je bilo naše ljudstvo trden pobornik miru. Prisiljeno je bilo prekiniti to svojo pot in zgrabiti za orožje. Navzile težkim žrtvam in trdoti, smo tudi to storili. Sedaj je vojne konče, Mir je prišel in nam prinaša svoj kravni sad. Sedaj so misli in sile sovjetskega ljudstva usmerjene proti nujnim potrebam mirne dobe. Vojna preureditev iz vojnih na normalne mirovne pogoje zahteva zapleteno organizacijo vseh delovnih sil. Vse dežele stoji pred velikimi težavami, od katerih je največja škoda, ki so jo pretrpele radi napada. Navzile dejstvu, da so fašistični banditi organizirali težko škodo Sovjetski zvezi, je naše ljudstvo še bolj trdno odločeno premotiti vse težave in obnoviti narodno gospodarstvo, ga naglo razviti, nadalje utrditi vojaško in gospodarsko moč dežele in izboljšati življenjsko raven ljudstva. Pred milijoni sovjetskih državljanov se razgrinja široko polje mirnega dela in rabili bomo vse njihove sile v ta namen.

Razmere na japonskem zahtevajo budnost zaveznikov

Moskva, 6. Tass. — Mednarodni opazovalec »Krasnaje Zvezde« Homann piše:

»Na vzhodu in zahodu so se sovješke čete v drugi svetovni vojni ovencele s slavo. V času odločilnih bitk pred Moskvo in Leningradom v nepozabnih zimah leta 1941, in 1942., so sovješke čete s svojim junakiškim odporom prekrizale skupne načrte nemških in japonskih strategov, ki so nameravali združiti nemške in japonske armade na Uralu in v Indiji.

Mojstrstvo sovjetskega poveljstva, ki niso omahovali v dneih, ki so bili odločilni ne samo za usodo naše dežele, ampak vsega svobodoljubnega človeštva in svetovne civilizacije, vse to je omogočilo našim zaveznikom ZDA in Veliki Britaniji, da sta pridobili čas za postopen razvoj uspešnih operacij na Pacifiku in v Evropi.

Sedaj so se Japonci vdal. Na vsem področju japonske napadalnosti od Mandžurije na severu pa

do Indijskega oceana na jugu, se japonske čete vdajajo na milost in nemilost zmagovalcem. Sedaj stojijo zavezniki pred nalogo utrditi in zagotoviti zmago in preprečiti ponovitev japonskega napada.

Potsdamska izjava nalaga zaveznikom obveznost dokončati moralni in politični poraz japonskega imperializma.

Razmere na Japonkem zahtevajo največjo budnost Zaveznikov. Porazeni japonski militaristi obljubljajo, da se bodo podvržli zmagovalcem, istočasno pa se skušajo izmakniti, da bi ohranili svoj ideološki vpliv na japonsko ljudstvo in ga pripravili na povračilo.

Ce ne bodo uničili militarističnih in vseh militaristično fašističnih klik in cesarskih skupin, če ne bodo resnično demokratizirali dežele, zavezniki ne bodo mogli zavarovati sami sebe pred ponovnim napadom.

Zavezniki morajo vplivati na razvoj Japonske in na duhovno življenje japonskega ljudstva.

no upravo je KUNI uredil tudi odnose do kolonov, ki obdelujejo zavodna posestva. Kmetijskim delavcem je KUNI preskrbel vse potrebne za življenje. Hrano, obleke in orodje. Kmetovalcem bo uprava plačevala pridelke po oblastno določenih cenah. Skrbela bo tudi za nabavo dobrih semen, poljedelskih strojev, modre galice, žvepla, umetnih gnojil, in popravila bo stanovanjske prostore kolonov. Ker so bili tudi sadovnjaki zanemarjeni, bo uprava poskrbela, da presadi 600 pletitnih hruškovih dreves, Zavod bo kmalu popolnoma preskrbljen z lastnim mlekom in bodo njegova posestva v najkrajšem času dala od 80-140 hl vina. Tudi uslužbenci so dobro preskrbljeni. Mesečno dobivajo povprečno 2300 Lir poleg hrane v vrednosti 2700 Lir in dodatke za težke delo.

Zavod v Valodolci naj nam bo vzor pri obnovi, ki mora zajeti vso našo domovino.

KUNI je prevzela pod svojo začasno upravo poleg omenjenega zavoda in mizarske delavnice tudi mehanično delavnico in koperski kaznilnico. Delavnica bo v kratkem sposobna popravljati motorje vseh vrst, avtomobile, ladijske naprave in podobno. V teku so priprave za povečanje zmogljivosti obrata.

Komisija za upravo narodne imovine pri PNOO-ju za slovensko Primorje začasno razpolaga tudi z dvema ladjama, eno 75 tonsko, in eno 150 tonsko. Prva vozi stalno iz Kopra v Rovin. Ladjavreva predvsem potnike in lažje blago. Druga ladja pa opravlja tovarni promet iz Kopra po vsej Istri obali do Raše. S tem je omogočen potniški promet in prevoz blaga, predvsem soli in premoga v Koper, Piran, Izolo in Ponte Rosso. Ladjavreva tudi tehniški in jamski les in kurivo.

Včeraj je njegov odred dveh tisočev banditov prišel v mesto. Gospod polkovnik, ki je jahal naprej na krasnem, črnem žrebcu, je nosil, neoziraje na to toplo aprilsko sonce, kavkaško suknjo in zaporošče deplco s peresom rdečaste barve in s kavkaškim plaščem v popolni opremi, s pištolo in sabljjo iz kovanega srebra.

Lep je gospod polkovnik Golob: črne obrvi, blede lice, nalabno porumenelo od večernega pijančevanja. Med zobmi je nosil pišto. Pred revolucijo je bil gospod polkovnik agronom na plantažah sladkorne tovarne, toda to je bil zanj mučen poklic, ki se nikakor ne more prijaviti za atamskim položajem. Iz mrčnega kroasa, ki je preplaval deželo, se je pojavil agronom kot gospod polkovnik Golob.

V čast tega, ki so prišli, so v mestnem gledališču priredili razkošno večerjo. Prisoten je bil vse evet petlurjovske inteligence: ukrajinsko udeliteljstvo, dve popovi hčerki — dinarica, lepota Ana in mlajša sestra, sitni gospodični — bivši uradniški grofa Potockega in gomilski malomeščanec, ki so se nazivali

»svobodni kozaki« in ukrajinski eserovski prirepi.

Gledališče je bilo nabito polno. Odeje v ukrajinsko narodno nočo, aveto in s svetlem vezano, z raznobarnimi biseri in trakov, so bile udeležilce, popove hčerke in malomeščanske obkrožene s pravim tojom starešin, vernih kopij starih alik, ki predstavljajo Zaporožce.

Rohnel je polkovni orkester. Na odru so se mrzlično pripravljali za predvajanje »Nazara Stodolis«.

Iz tržaškega življenja

Trgovinski stiki s ČSR

Trgovci uvozniki, doma iz »Treh Benedič« , ki nameravajo obnoviti ali pričeti trgovske odnose s češkoslovanskimi trdkami ali tovarnami, bodisi kot neposredni konsumenti ali proizvajalci bodisi kot reprezentanti, se lahko pismeno obrnejo na generalni konzulat Češkoslovanske republike v Trstu, ul. Valdirivo, št. 21, II. nadst., tel. 74-09.

Žalna proslava na Trsteniku

V soboto, 8. t. m. bo na Trsteniku žalna proslava v spomin v borbi proti naci-fašistom padlih tovarišev Bartoloti Justa, Rauber Karla in Andreotti Livija.

Na kraju »Komisčina«, kjer so tovariši žrtvovali svoja mlada življenja, bo vzidana spominska plošča v trajen spomin.

Cerkveni obred bo pričel ob 18. uri z udeležbo godbe in slovenskega pevskega zbora.

Vabimo vse, da se udeležijo proslave v spomin borec in so darovalci življenja za svobodo naroda.

Sindikarno predavanje

Javljamo, da bo v soboto, 8. t. m. ob 20 uri v Kontovljevo sindikarno predavanje: »Sindikarno gibanje v ludi narodno osvobodilne borbe«.

Vabljeni so vsi delavci in nametščenci ter kmetje s Kontovljeja in Proseka.

Gledališče »Verdi«

V nedeljo 9. t. m. ob 20.30 bo dobrodelna prireditve v korist vračajočih se iz koncentracijskih taborišč. Nastopila bo družba »Città di Trieste« pod vodstvom Maria Verdani. Spored: I del: »L'Avvocato«; II del: »M. Morais«; II del: lirski koncert pod vodstvom Nino Vecchia.

Športni klub Barkovlje

V soboto, 8. t. m. bo na terasi športnega kluba Barkovlje plesna prireditve. V primeru slabega vremena bo pleg v dvorani.

Prošnje za ponovni sprejem v službo

Spodaj imenovane osebe so zaprosile Komisijo za čiščenje, da bi bile ponovno sprejete na delo: pri občini: Berni Marcello, Fontanone Giuseppe; pri A.C.E.G.A.T.: Missoni Antonio, Medurga Pietro, Stofa Lavrino, Bernardoni Natale, Salve Alfredo, Tateo Francesco, Trotta Carlo, Sica Tommaso, Corbo Rocco, Domancich Nicolò, Piatocco Silvio, Zoratto Angelo, Arduino Gioseppe, Del Ben Giovanni, Flora Renato, Gasco Zeron Gaucio, Piovessa Ferruccio, Virzi Luigi, Facchetti Santino, Scheri Mario, Lisot Giovanni, Zamagna Savino, Sincovich Venerato, Fabbri Pietro, Di Drusco Egidio, Colussi Mafaldia, Astolfi Raffaele, Beres Giuseppe, Centrone Giovanni, Cobaldi Edoardo, Del Cielo Francesco, Gavardina Giovanni, Ortali Mario, Canu Amadeo, Clari Marcello, Perucci Rodolfo, Scrocco Alberto, Ortolani Giuseppe, Paoletti Vittorio; pri Cassa Marittima Adriatica: Pregar Giuseppe; pri Istituto Assistenza Malattia Lavoratori: Metz Carlo, Rota Lionello, Croci Caliroli, Bertuzzi Severio; pri Magazzini Generali: Terce Terzi Francesco, Brischi Annibale; pri Società Italia: Fonda Domenico; pri Compagnia Portuale: Sartori Aldo, Pasco Guido; pri Esattoria Comunale: Buttignoni Graziano, Zorzin Giuseppe; pri Cassa di Risparmio: Pijet Giovanni; pri T.E.L.V.E.: Galletti Gino.

Prošnje z imeni objavljamo na podlagi določil XIII. sekcije splošnega ukaza, št. 7, z dne 11. julija 1945, ki ga je izdala ZVU.

Kdor hoče protestirati proti prošnjam za ponovni sprejem na delo, mora prijaviti svoje pripombe pisarno, vednostodno podpisane, na urad Komisije Trst, via Nizza, št. 16 (Justična palača), v sedmih dneh od dne objave tega akta.

Obvestilo

Vsi tovariši in tovaršice Prosvetnega društva Sv. Jakob se pozivajo, da se udeležijo prvega rednega društvenega sestanka, ki bo danes ob 20 uri v mali dvorani ulice Caprin 7.

Paljanica je kratko odsek: — Ako do sedmih ne bo luči, bom obšel vse trile — in pokazal je z roko na železni drog.

Ti na kratko postavljeni zaključki so učinkovali in v določeno roko je bila luč.

Zabava je bila že v polnem teku, ko se je pojavil gospod polkovnik s svojo prijateljico, prodajalkino hčerko, dekletom bujnih prsi in s temnimi lasmi.

Bogati prodajalec jo je dal študirati v gimnaziji v gubernijskem mestu. Ko se je gospod polkovnik vvedel na častno mesto prav pred odrom, je dal znak, da se predstava lahko prične in v istem trenutku se je dignila zavesa. Pred gledalci so se premikala pleča režiserja, ki se je sklanjal.

Med prestavo so se prisotni starešine s svojimi damami posteno napili v bufetu rdečega samogona — kmečkega žganja — ki ga je nekje staknil sprtni Paljanica in mastilo so se z raznovrstnimi fe-dili, ki so si jih preskrbeli z rekvizicijami. Se pred koncem predstave so bili vsi počeno pijani.

Tedaj je skočil na oder Paljanica in dal s roko znak za objavo:

Obiranje, prebiranje in shranjevanje pečkastega sadja

Z obiranjem sadja začnemo tedaj, ko je sadje dozorelo, kajti le tedaj je zbralo v sebi vse lastnosti, ki bodo prve ali slej prišle do polnoce prave in ki odgovarjajo posameznim vrstam sadja. Imamo pečkast sadje, ki dozori že na drevesu. Drugo sadje pa dozoreva šele (postane užito) po krajši ali daljši dobi v shrambi (zimsko), čemur pravimo, da sadje godi. To sadje pustimo na drevesu, čim dalje je to mogoče, ker se savno zadržje dni pretvarja mnogo škroba v sladkor, tvorijo se eterična olja, ki dajejo sadju prijeten duh, a izgublja se kislina in čreslovina.

Način, na kateri se pri nas sadje prebira in spravlja, je zelo primitiven in je vzrok, da naš poljedelec ne pride do tistega denarja, do katerega bi z malo truda in več pozornosti lahko prišel. Največkrat vidimo, kako otroci, pa tudi starejši ljudje s čevlji plezajo od veje in tresajo sadje. Tisto pa, ki ne toka odpasti, ga otepejo s palico. Seveda je večji del takšnega sadja ranjeno in brez pečla, a tak kotnko je zelo občutljivo, in se hitro pokvari.

Pravilni način obiranja in prebiranja

Zato moramo vse pečkasto sadje, ki je odrejeno za takojšnjo prodajo ali pa shranjevanje, trgati. Pri visokem drevu moramo zato imeti lestve, katere prismojemo na steblo. Ker vsega sadja ne moremo obrati z roko, si pomagamo z različnimi obrabljeni. Na steblo moramo biti bosi. Pri sebi imamo posodo, ki mora biti od znotraj obložena ali obita z mehkim materialom. Sadje trgamo zelo previdno. Pri tem pazimo, da na sadu ostane vedno pečel. Ko smo posodo napolnili, jo polagoma spuščamo z vrvi na tla in skrbno pretremo na travo ali v drugi koš. To ne delamo pod drevesom, ker nam se lahko pripeti, da pade kakšen sad z drevesa na sadje v košu in nam lahko poškoduje več sadov. Sadje bermo le ob lepem vremenu, ker je spravljanje mokrega sadja nevarno, da začne gniti. Ravno tako ne smemo nabirati namrznega sadja.

V trgovini velja danes pravilo, da bomo za sadje dobili le tedaj visoko ceno, če je sadje, n. pr. jabolka, nabrano po vrstah in velikosti, če je sadje zdravo in s pečlom. Na šalot tudi na to pri nas posvečamo premalo pozornosti. Navadno vidimo, la je sadje, ki ga prodaja naš poljedelec potolčeno in mešanica raznih vrst. Ker pa je sortiranje zelo enostavno, a rentabilno, ga je treba uvesti v naše delo. Pri obiranju bomo zato obrali vsako vrsto, n. pr. jabolko, posebiti Santino, Scheri Mario, Lisot Giovanni, Zamagna Savino, Sincovich Venerato, Fabbri Pietro, Di Drusco Egidio, Colussi Mafaldia, Astolfi Raffaele, Beres Giuseppe, Centrone Giovanni, Cobaldi Edoardo, Del Cielo Francesco, Gavardina Giovanni, Ortali Mario, Canu Amadeo, Clari Marcello, Perucci Rodolfo, Scrocco Alberto, Ortolani Giuseppe, Paoletti Vittorio; pri Cassa Marittima Adriatica: Pregar Giuseppe; pri Istituto Assistenza Malattia Lavoratori: Metz Carlo, Rota Lionello, Croci Caliroli, Bertuzzi Severio; pri Magazzini Generali: Terce Terzi Francesco, Brischi Annibale; pri Società Italia: Fonda Domenico; pri Compagnia Portuale: Sartori Aldo, Pasco Guido; pri Esattoria Comunale: Buttignoni Graziano, Zorzin Giuseppe; pri Cassa di Risparmio: Pijet Giovanni; pri T.E.L.V.E.: Galletti Gino.

Pozno jeensko in zimsko sadje, ki ga bomo izvozili, ali ga vložili v zaboj, ko bo postalo v shrambi godno, razbiramo še natančneje, in sicer v tržno in namizno. Pri prevozu sadja moramo paziti na to, da je sadje pokrito s slano, da se ne bi med seboj obkolilo. To je posebno važno pri daljših transportih in slabi poti.

Shramba

Shramba, v kateri bomo shranjevali sadje za poznejšo uporabo oz. prodajo, mora imeti po možnosti enakomerno toplino, da ni premalo vlažna, ker bi se sadje v tem primeru preveč izsušilo. Tudi ne sme biti preveč vlažna, ker bi bilo nevarno, da sadje začne gniti. Zrak v shrambi mora biti svež in čist. Shramba je boljša, če je temnejša. Najboljša shramba je klet. Ker njo nima vsak naš kmetovalec, se lahko poslužimo tudi kakšne prikladne sobe. Ze prej, ko začnemo s pobiranjem sadja, bomo shrambo dobro osušili, prebelili. Police je treba izvaliti in jih dobro izbiti, a nato pustiti, da se na soncu dobro posuše. Iz shrambe je treba odstraniti vse stvari, ki dajejo razne neprimerne duhove (repa, krompir, itd.). Ker je sadje zelo občutljivo. Shrambo moramo dobro prezračiti in, ko smo zopet postavili police, zapremo okna in

— Spoštovani gospodje, pričel bo ples. — V dvorani so enodušno zaploskali. Vsi so se odstranili na dvorišče in tako omogočili perljurovskim vojakom, ki so skrbeli za potek prireditve, da so lahko iznesli stole in izpraznili dvorano. Čez pol ure je bila v gledališču prava greda.

Razdraženi petljurovski strahotni so gibčno plesali kozakiški ples s mastinili, od vročine porjavilemi lepoticami in od cepetanja njihovih težkih nog so se tresli zidovi starega gledališča.

Med tem časom je blizu milina prijelzd v mesto oborožen odred konjenice.

V predmestju je mitraljevska straža, ki je opazila jahajoče konjenike vznemirjena zagrabila za orožje. Zapirala na puškah so zapeli, v noč se je razlegal oster glas.

— Stoj! Kdo gre? — Iz mraka sta se pomaknili dve seneli in ena od njiju je, ko se je približala straži, s glasnim basom zaklicala:

— Jas sem, Ataman Pavljuk z mojim odredom. Ali ste vi, Golobovi?

(Se nadaljuje)

Čudno reševanje vprašanja slovenskega šolstva

Na čelu zaveznikov slovenskega šol v novoustanovljenih provincah Trsta in Gorice, stoji šolska nadzornika kot predstavnika vsega zaveznikovega šolstva. To šolstvo je pod vodstvom šolskih superintendantov, g. Rubinja za tržaško provinco in gospoda De Vetta za gorško provinco. Kakor znano vsi superintendant funkcije nekdanjega kraljevskega proveditorja. Vrhovno vodstvo nam vsem šolstvom v Juljski Krajini pa vsi zavezniki šolski referent poročnik g. Simoni. Kakor smo izvedeli je g. poročnik Simoni, šolski referent pri

IZ GORICE

Sestanek brivcev v Gorici

V ponedeljek, 3. t. m. je bil na socialnem sešedu Via Rismondov, št. 3, sestanek ustanovljenega goriskega brivskega sindikata. Vodil ga je predsednik provizoričnega direktivnega odbora združenih rokodelcev Pertot Anton.

V sindikalni odbor so bili izvoljeni: Bazvon Ferdinand za predsednika; Gremese Riccieti Josef, Bonnes Egidio, Seculin Marino n Shogar Ivan za člani direktivnega odbora.

Naknadno bomo poročali o posebnih posebnih doklade.

Izp'čevanje dolgov JA

Od ponedeljka, 10. t. m. dalje je J.A. plačevala v Gorici in okolici vse efektivne račune in fakture nepravilnih dolgov, ki so jih naprav